

గజవిహారము

ఉభయభాషాపరివీణ, అష్టావధాని,
వడ్డాది సీతారామాంజనేయకవి.

శ్రీకృష్ణ
పరివరము: కామేశ్వరము

శ్రీ రామ.

గజవిహారము.

కృతికర్త.

ఉభయభాషాపరివరము, అష్టావధాని,
వడ్డెడి సీతారామాంజనేయకవి.
(భాగింకోట, విశాఖపట్టణము జిల్లా)

పరిష్కర్తలు:

బ్రహ్మశ్రీ

పండిత పురాణం సూర్యనారాయణ తీర్థులవారు.

ప్రథమ ముద్రణము 560 ప్రతులు.

శ్రీ ఆనంద తీర్థ ముద్రాక్షరశాల,

రామచంద్రపురము

1937

సర్వస్వామ్యములు } ఈశ్వరశాసనము. { మూల్యము,
కృతికర్తవి. } 0—2—0

శ్రీరస్తు.

శ్రీ సమ కామేశ్వర్యై.

అభినందనము.

~*~

శ్రీ

రామగజవిహారముఁ | బేరిప్రముతోడ నాంధ్రవిద్యారణ్య
దారభువి నెఱపె నెంతయుఁ | బేరిమిఁ దోట పెదవీరవంకన

మ. మనమం దీయెడ నెంచుండఁ గలనా? మాన్యస్వభావున్, కుమి
తుని, నడ్డూరినదన్వయాంబురుహమిత్రున్, మా జగన్నాథరా
జును, శ్రీమత్కవితాకళామృతరస్జ్ఞున్, నాన మావీరవెం
కనకున్ నేస్తముఁ గూర్చి నెల్లలము వేడ్కున్ గన్న పుణ్యాత్మకున్.

మ. తగుఁగాదే? హలసంపదం బొదలు సీతారామచారిత్రి మి
మ్ముగఁ దెల్లఁ గలమందు భద్ర మొదవన్ ముద్రించుటల్ మానఱుం
డగు వెంకన్నకు, నీర సాణి; కుపనానాగ్ధమ్మ సాగ్ధమ్మగా
నెగడన్, స్వీయసంబు భన్య మగుమన్ నిత్యమ్మ భాగిల్లఁగన్.

క. వీరసాధ్వీమణియును, | వీరాస్వామియును వీర వెంకన్నను గొ
ల్లగాపుఁ గొడుకుగాఁగని | వీరికిఁ గోవిరల్లె చూచుఁ గృతఁ బ్రకటింపన్

కా. రామున్, శ్యామలమూర్తి నెప్పు డెగ నారాధించుమన్ సత్కవి
స్తోమంబున్ బుధలోకముం గనుచు దాసోఽహ మృ తించున్ దది
యామోదమ్మును జూఱుకొంచు మను భవ్యామ్మన్ సదా ప్రోవుమా
మమిత్రున్ పెదవీరవంకనఁ గృపన్ మాతల్లి కామేశ్వరీ!

క. కేసరికిశోరశీల న | భాసురగతి నచ్చుఁగూర్పుఁ బ్రబలన నా సం
తోసపె నామిత్రత్రున్ | శ్రీసంపద్వృద్ధిఁ దలరఁ జేయుత మెపుడున్!

రామచంద్రపురము |

ఈశ్వరశాసని.

ఇట్లు మిమ్ముడు,

వడ్డది సీతారామాంజనేయకవి.

శ్రీకృష్ణ.

ఓం నమః కామేశ్వరాయై.

శ్రీరామ

గ జ వి హా ర ము.

వనవాతాప్తశుభాన్వయాభరణ! సద్భక్తప్రజ్ఞోత్తరాణా!
పనదశ్శామలకోమలాంగ! నిజకోపహ్నాలికాదగ్ధదు
ర్గమిణీక! పనాకిపద్మజసురేంద్రప్రపంచస్వామృతా
దనచంభావితద్యసచ్చరిత! సీతారామచంద్రప్రభూ!

1

మ. నీరి శిష్టచనతత్పరత్వమున ముగ్ధులై శ్రీకృష్ణమలాదేవీ నీ
భగవంతుని బాలింపఁగఁ బంప కష్టముగ నత్నద్వీపముం దుండి మా
నగణాకంబును బోలినవచ్చిన సుహృదందైకశిష్టానముం
దాదివ్యాకృతి వీను నిక పలఁచు సీతారామచంద్రప్రభూ!

2

మ. పలువేసముల్ గీలఁ బూని, సకలబ్రహ్మాండముల్ రాజసం
దెలయై నిచ్చు నైంద్రజాలిమఁపనై, యెంతేని యాడించి, విం
తల నవ్వారిగఁ జూచి, దేవిని గడుకొనవ్వించి, తత్కృష్ణ
త్సలతన భాసిలునియై నెన్నెడను సీతారామచంద్రప్రభూ!

3

మ. అనతారములు నీవు గొల్లఁగనై, యాచా దివ్యవస్తాత్మకం
బదనిన్ దోడనై దోచి, దుష్టహానివ్యాపారముకొ, శిష్టమా
నవసంగక్షణదీక్షయుకొ, దగుగణకొ సంధించి గోకాళి కు
త్సనముకొ గూర్చు నిరర్థప్రతిభ సీతారామచంద్రప్రభూ!

4

మ. పులుఁగుందోయి నొకండు బోయఁ డడఁపకొ, బొంగారుకన్నీటివాఁ
కలలో బ్రొంగుచు, బుట్టపుట్టు నెడ శోకం బొంద శ్లోకంబయై
లఱిలోదాగభవత్కథాకథనలీలన్ మించె; దత్పాత ము
త్సలికన్ నింది తరింపఁజేయు మును సీతారామచంద్రప్రభూ!

గ జ వి హా ర ము.

మ. నను నాత్మల్యముతోడఁ జూచెడు పురాణం-సూర్యనారాయణా
 ర్యుని, మత్తీరుని, జ్ఞానతీరుని, గవిలోన్వీర్ణసామ్రాజ్యశా
 సను, దేవీసతతాధివాసవిమలస్వాంతాంబుజాన్ నాయెడం
 దను నేవిం చెద భద్రసిద్ధికయి సీతారామచంద్రప్రభూ!

6

మ. లలితాకాగత నొప్పు నీదుమనోమోల్లాసంబు నీక్షింపఁ గాఁ
 గల సామర్థ్యము నా కొసంగినగురుక, గాయణ్యసంపన్నునిక
 చలఁతున్ గప్పలవాటువంశజు, జగన్నాథాహ్వయుక బుత్తన
 త్సలతక నన్ను నజస్రముక మనుప సీతారామచంద్రప్రభూ!

7

మ. కవిలోద్వన్మహితాశ్వమేధమఖదీక్షుక బ్రహ్మతత్త్వమ్ము భా
 గవతోత్తంకుల కీచ్చి, భారతమహాఖ్యాతిక జలంగించుచుక
 త్రావణానందము మా కొసంగుసుమనశ్చక్రీశులక గొల్తు స
 ధ్ధవులక, దిర్ఘజీవక కేశ్వరుల సీతారామచంద్రప్రభూ!

8

మ. ప. సు. రాయాంచితనామధేయు, శుభతత్త్వక్రిసముద్యత్కళా
 శ్రసికుక, నూక్తిసుధానిధిన్, సకలఃపద్యల్లోకచాడామణిన్
 వసుకావ్యప్రసవార్చితాంధ్రవసుధాప్రారంభు, మద్వంశగం
 ధనమిరుక, గవిశేఖరుక చెలుగు సీతారామచంద్రప్రభూ!

9

మ. ఘను, పడ్డాదినదస్వయాంబునిధిర కాచంద్రుఁ, బద్మాఖ్యమా
 నినికె రామయమంత్రీకిన్ దనయునిక, విద్వాంసుడౌ తిమ్మరా
 జానకిన్ శిష్యవతంసు, మజ్జనకు, పిఞ్జాక, విజ్ఞసన్మాన్యు, జ్ఞా
 తనయుక గొల్పెద భీమశంకరుని సీతారామచంద్రప్రభూ!

10

మ. అతిమాత్రంగులుగ ముక గవీశ్వరులు నీ కర్పింపరే? తారహా
 రతతుల్, భాసురభూషణోత్కరము; నారా! త్వత్ప్రభులోన్మత
 స్థితి కెంతేనిఁ దదంగముల్ వలయుఁగాదే? కాన నీశుంభదా
 తతమత్తేధిములక గ్రహింపు మిఁక సీతారామచంద్రప్రభూ!

11

మ. వివిధశ్రీ లెవి యున్న బూర్ణతను బ్రాపింపంగలేఁ డెన్నఁగా
నవనీశుం డటగాన నిచ్చితి “గజాంతైశ్వర్య” మన్నాట నా
తృ విలోకించి నిరూఢతత్వగత నిమృతైభముల; త్వన్మహా
త్వనిధిగ మించుము సార్వభౌముఁడుగ నీతారామచంద్రప్రభు! 12

మ. మును లే మిచ్చిరి నీకుఁ? బత్రిమొ ఫలంబో తోయమో కాక; నేఁ
డనురూపంబుగ నిచ్చినాఁడ భవదధ్యక్షత్వసంపదకం
బని మత్తీర్థకృపాబలాప్తకవితోద్యద్రాజ్యతోభా సహ
ద్భవ మత్తేభశతంబుఁ గైకొనుము నీతారామచంద్రప్రభు! 13

మ. జలదశ్యామల దేహుఁ, బుష్కరమనోజ్ఞశ్రీకరోత్సాహునిఁ,
విలసద్దానరమాంబులానిఁ, ద్విజగద్విఖ్యాతసత్త్వోదయున్,
సలతున్ నిన్ రఘుసుంజరున్ సతము భద్రస్ఫూర్తి నస్మన్మన
స్సలి సంచార మొనర్చి యుల్లల నీతారామచంద్రప్రభు! 14

మ. అనురాగంబు ఘనంబు నీ కెపుడు వేదంపూబున్ నకృణా
ధను నిర్ములము చేసి పోచితివికాదా మున్నె? భక్తాభితో
ననుబంధం బది నీకు రూఢ; మిఁక నాయం దాదయక నించి, నన్
దనియన్ శేయుము నామకాన్కఁ గొని నీతారామచంద్రప్రభు! 15

మ. మును గోనావరిచెంగటం దిగుగుచో భూజాతయున్ నీవు మీ
ఱినవేడ్కఁ గరిణీక రేఖపులఁ బేర్చిం బెంచి, లాలించి, పెం
డ్లి నొగిం జేసి వినోధ మందిరి; తల్లీలాప్తి మద్భత నూ
తనమత్తేభశతమ్ము దాఁ గొలుపు నీతారామచంద్రప్రభు! 16

మ. భవభూతిగ గవి పోతనక మనుపవే? భవ్యానుకంపానుధా
నవనోద్ధర్ష ముపేర్చి, నీ కిరువు రుత్సాహున్ మత్తేభవ
ర్ణవిలాసోద్ధతిఁ గూర్చినందులక; నే నంబారి నెక్కించి యు
త్సవముం జేయుదు; నెట్లు నక మనుతో? నీతారామచంద్రప్రభు! 17

మ. శ్రమలం నొందినపిమ్మటంగద కరిక రక్షించినా నందునో,
నిమిసంబైన విలంబ మోగ్గ నెడ; నానే నీ నుపేక్షించుటో?
సమయం బయ్యె, గజావలోకనమె తన్న బన్న నీ కిచ్చు టు
త్తమమేకాదె? తమిక్ ననుక్ మనుపు నీతారామచంద్రప్రభూ! 18

మ. “సమదన్మూర్తితారానామచంద్రంగప్రమోదంబై కా
క మహిన్ సత్కృత కబ్బునొక్కొ కనులాకాంతాకటాక్షంబు?
ట్లమరన్ భద్రగజంబు లిచ్చ నితర” డం చాశ్చర్యమా? మాప్రభు
త్వమునన్ లో కెది? శ్రీ వినాగ నెడ నీతారామచంద్రప్రభూ! 19

మ. సితదంతావళిధాటి నాగుట కిహో! స్వేచ్ఛాప్రకాశండు, న
వృత్తిమానుం డొకగుండు కావలయుఁ ద్రప్తధిన్ వివేకించి యుం
కితిముం జెప్పి వీని నీ కిచ్చుడు, తత్త్రి డావిలాసమ్ము లా
ప్రతమై గన్గొనుచున్ విరాజిలుము నీతారామచంద్రప్రభూ! 20

మ. గురుధరాంకుఁ సంప్రయోగమున నీకున్ లొంగి కర్తింప న
త్వగతన్ నిర్భగభక్తిశృంఖలమ నిద్యంతప్రభావాస్త్రైః డ్వి
చ్చుణానామనన్ మదాత్మగజమున్ సంగించి బంధించి రెం
త్తతినైన్ జలియింప నీయమము నీతారామచంద్రప్రభూ! 21

మ. అనివార్యత్వగ నెల్లెడఁ బఱచి యత్యాయాసముం బొందు నా
మన మక్ హాస్తిని భక్తిరజ్జుపటిమక్ బంధించుచుక్ నేర్పగాఁ
బునరావృత్తివిహీనసుస్థిరషణంబుం జేర్పవే త్వద్విభు
త్వనిరూఢోన్నతి సార్థమై పరగ నీతారామచంద్రప్రభూ! 22

మ. తరణిందుల్ జయఘంటలై యిరుగడక దళోదంబఁ, గాలాభ్రముక్
బురుడింపం దగు గంధసింధుగముపైఁ బొల్పొంది, పూటిక్కచాల్
తఱచై యాదల నొప్ప, తీవిమెయి, సీతక్ బాపనిం గూడి, త్వ
త్సగమాతృద్యుతి నింపవే జగతి? నీతారామచంద్రప్రభూ! 23

మ. నిను నేఁడుమట, నీమహామహిమముల్ నిత్యము వర్ణించు, టె
వ్యనితో నాకుజుట్టిధన్యునకు సేంపొప్పించునేకాని వ్య
ర్థన కెట్లబ్బును? బ్రహ్మ, శాసనము సంహోధింప కీఁగల్గినం
తనె యా నారదు లేదు రెల్లరును నీతారామచంద్రప్రభూ!

24

మ. శ్వపచుం డైనను మోక్షముం బడసె నావాల్మీకి నీనామముం
జపముం జేసియె, యంతెకాక కవితాసామ్రాజ్యపట్టాభిషే
కపునద్రోవ మందె నాదికృతి కాఁగా నీకథల్ వ్రాసి; మో
దపదాన్నత్యనియంత వీవుకద నీతారామచంద్రప్రభూ!

25

మ. కవు లన్నెన్ విహంగము లన్నియునునం గారుణ్యముంబూని ప్రా
తువు నీ వెచ్చడు వామలూరుభవుమాధుర్యంపు “రామ్ రామ్” యీ
రవ మాలించి పృహృష్టతం గవిషికపృఖ్యాతిఁ బొందించి త
ద్భవము న్నాన్దకముం బొనర్చితివి నీతారామచంద్రప్రభూ!

26

మ. ఎద వాల్మీకి మహాకవిఁ దలపఁగానే గొల్బునన్ గోచరిం
చెద రాభాస్కరపాపరాజుకువశేష్మల్ స్వబాలీయనం
పద సాంపాదెను నీదుదివ్యచరిత న్నానొప్పఁ జేఁట్రీ; త
త్పదమాహాత్య మనన్యసాధ్య మగు నీతారామచంద్రప్రభూ!

28

మ. పరులున్, వానరులున్, విహంగములు, నానాజాతులున్ బాదు నీ
వర“చారిత్రము, నెవ్వ రెన్నిగతులన్ వర్ణించినన్ గ్రాలడే!”
సరసాలాసపటుత్వ ముంకుటం నీసంకీర్తనంచే మహా
త్తరభాగ్యం, ఓటు కాసెచో వృథయె నీతారామచంద్రప్రభూ!

28

మ. ముసుమున్ దిక్కనమంత్రి నీదుచరితమున్ వ్రాయుటన్ గాదె పా
వనమా లేఖనితోడ నొప్పె విరచింపన్ బంచమాహ్నయ మెం
దెన లేనట్టి మనోహరాంధ్రకవితాపాలాసమారూఢిఁ ద్వ
ద్భవకారుణ్యము భక్తహృద్దయ నీతారామచంద్రప్రభూ!

29

X జ వీ హా ర ము.

మ. 'ఎకతారిన్' గొనె త్యాగరాజకవి నిన్నే యాధ్యోతప్రబం
 భకలాపంబులఁ బాడె, గింగురుమరుకొ దన్నాదతేకమ్ము నేఁ
 టికి మావీనుల! గాఢమై నిలిచె మాడెంగన నీదివ్యత
 త్త్వకళాపాదక మైన తత్ప్రతిమ నీతారామచంద్రప్రభూ! 30

మ. తులసీదాసునభంగవాక్కుధులలోఁ దూఁగాడు నీలీల యు
 జ్జ్వనానాథకౌశ్యవాటకలసత్సారస్వతశ్శూర్తి ని
 చ్చలు దీక్షించియుఁ జాలు నకౌ తలఁపు నించంబోప దెవ్వారికికె;
 డలఁపక, బల్కుఁగ, నెంచ శక్య మొకొ? నీతారామచంద్రప్రభూ! 31

మ. కమలుత్రీమణి, మొల్ల మొల్ల మగునేపకౌ మొల్లనెత్తావివె
 ల్లనలోడకౌ శబరీసమర్పితఫలాకుల్ చిందుకొందేనె లు
 ద్దవిడిక మిశ్రమచేసి నింపె జగతిన్ ద్విత్రావిభవశ్శూర్తిఁ; ద
 ద్భవమే పార్థక, మొల్ల దైహికము నీతారామచంద్రప్రభూ! 32

మ. ఘనభక్తుం దని రామగాసు, ననఘున్, గంచెర్ల-గోపన్న నీ
 పనుకంపకౌ గని బంధముత్తునిగఁ జేయన్ దీక్షఁ గొన్నట్లై దీ
 నుని నన్ సుస్మృతిబంధనామలత నెందుం బొందనీకుండ బో
 ధనముం గూర్చి తరింపఁజేయఁగదె నీతారామచంద్రప్రభూ! 33

మ. పరమార్థమ్ము గణింప నిర్గుణపరబ్రహ్మంబ వీ మయ్య; ని
 గ్ధరవైతన్యము నీకుఁ గల్గెఁ బ్రకృతికౌ, భామామణిన్, జానకీ
 తరుణిం గూడఁగ; హర్షదం బగుఁగదా దాంపత్య! మ ట్లాట నే
 తరుణీయుక్తిగఁ గొల్చుచుంటి నిను నీతారామచంద్రప్రభూ! 34

మ. శదునాతేండ్లకె తత్త్వబోధమున జీవన్ముక్తిఁ గైకొంటి వీ;
 నది శ్రీకీర్థవనప్రసాదమ, నసిష్ఠర్షి పృథావమ్ము యాఁ
 గడ! సంసార వసార మన్ మతి కుసాంగత్యమ్మునన్ గాక పాం
 థఁ దగఁబోనె మ తొక్క చందమున? నీతారామచంద్రప్రభూ! 35

మ. అశిశక్తి నిహిం గొల్చి మున్నహహ! త్యాక్ సాహంబుల్ శభ
స్థితియు నోత్పత్తపదంబు నొండగ, నరుల్ తెల్పొందియుం గ్రొప్పి మూ
ర్ఖతమై నీశుభనామముం దనివి. తీరి న్నార నోరార ను
ద్యుతభక్తిం దగఁ బల్కఁబో రకట! నీతారామచంద్రప్రభూ! 36

మ. వెడలం, దుండఁడు, భేదముం గొనఁ, డభిప్సించుండు, వీడండు, చే
యఁ డెదేనిం, బడిణామ మొండఁ, దచలుం, డానంపరూపుండు, రా
ముండు మాయావృతుఁ డౌట నల్లై తనరుంబో యంచు, నీలీల, సం
దడితోఁ జూడఁ ద్వదీయతత్త్వమును నీతారామచంద్రప్రభూ! 37

మ. తను వన్పంజరమందుఁ జిక్కుకొని తీర్థప్రాప్త్యతత్త్వప్రబో
ధన మనన్తృప్తలసిద్ధి నొంది యెటొ యాత్మభక్తితీరంబు నీ
ఘననామస్మరణంబుఁ జేసెడు నిదే! గారానఁ దిప్పించనే
తనియ న్నినునుముద్దుఁజక్కెరలు నీతారామచంద్రప్రభూ! 38

మ. అరివిధ్యంసక, మాగమార్చితము, బ్రహ్మశ్రేయజప్యంబు, దు
ర్భరదానిద్యుమః, భిషోలము, శరీరత్యాగకాలమ్మనన్
స్మరణీయం, బగదంకరంబు, ఘనసంసారాటవీధాప మె
త్తతి నీనామము; సంస్మరింతు నిక నీతారామచంద్రప్రభూ! 39

మ. వెలికిక బర్విడు లోనిసాపములు తెల్వీక 'రా'యనంగానె, 'మా'
తలుపుంబోలెఁ బ్రవేశ మాయక పడిక దగ్ధముతో వాని న
వ్వల నెడ్డుం; బమనాల్లలోకములుఁ గైపల్కమ్ము నొండంగఁ జి
త్తుల నిక్కమ్ముగ నెద్దియే తలంప నీతారామచంద్రప్రభూ! 40

మ. జననీగర్భగతుండనై వనరుచో సంతత మున్ జేసి త
న్నిన నీకారుణికత్వ మెం దటగెనో నేడేమొ నారాదు నీ
ర్ష్యుల సాధింపఁ గడంగి తీ పకట! కానల్యాసతీర్థస్యముం
దనియం గోరిననీకు మేలె యిది! నీతాం మచంద్రప్రభూ! 41

మ. ఇనపంశం బనునాలవాలమున నీ వింపంద జన్మించి, యా
జనకాధీశకుమారికాలతమ నిచ్చల్ పాపుగా నుండి, నీ
యనుజాల్ కాఖిలుగాఁగ నొప్ప, ననుకోద్యద్గీర్ణ మారంగఁడెం
తను మ మ్ముంతు సురదుగ్రిమంబ వయి సీతారామచంద్రప్రభూ! 42

మ. ధరణీజామృదుసుందరాంగవిలసద్బాహుద్వయాకాఖిలం,
బరవిజ్ఞానసుమృజంబును, మహానందామృతాంచత్ఫలం
త్కరమున్ రాజిలఁ గల్పచృక్ష మగునిన్ గల్యాణదాయిన్ నిరం
తరమున్ నెమ్మదిఁ గొల్పుచుండెదను సీతారామచంద్రప్రభూ! 43

మ. పరకల్యాణమహామహంబును, లసత్పట్టాభిషేకంబు, భా
సురవాసంతమహోత్సవంబు ధరలో శోభిల్లఁగా నీకుఁ ద్వ
ద్వరనామాంకితు నిట్టు లుండినా వెదన్ వ్యత్యాస మీక్షించి పే
దటికం బేటికిఁ దాప వింకయిన? సీతారామచంద్రప్రభూ! 44

మ. గురునాక్యప్రతిపాదనప్రసీధ, సత్కీదండపాండిత్య, ము
ద్ధరకాంతంబు, సుశీలరక్తి, స్వంతీతోహనుభోగంబు, స
త్కరుణాపాంగవిలోకనవృతము బోధంజేయు నంచు నిరం
తరము న్నిచరితము నెన్నెదను సీతారామచంద్రప్రభూ! 45

మ. దురహంకారము, దుఃఖమున్, మరితమున్ దూకృతం బయ్యె, నా
దురదృష్ట బురలెన్, దురుష్ట లెడలెన్, దోషంబు లీఁగెన్ భవ
చ్చరితంబు నృననం బొనర్పఁగ మహాశ్చక్రక్రియల్ పెక్కు స
త్వరతం జొప్పడు సీమహత్త్వమున సీతారామచంద్రప్రభూ! 46

మ. ఘనతత్త్వాకృతి వయ్య నీచరిత ముత్కీంతన్ జనుల్ దృఢం
బునుబోలెం గొన విశ్వనాటకము సమ్మాహత్యకప్రక్రియం
బొనరం జూపివయ్య; నీదగుభవంబు, బెండ్లియున్, కంశవ
ర్ణనరాజ్యక్రియ లెల్ల వింత లగు సీతారామచంద్రప్రభూ! 47

మ. గురుధిక్కారముఁ జేయునారిని నివేకుల్ గా నొనర్పంగ మున్
 తరసంధాన మొనర్చి తాటకను విశ్వామిత్రుని నాజ్ఞాన్ ద్వగన్
 బొడిగొన్నాడెపు కారిత యన్నునిశయంబుం నొంద కానా హృదం
 తరమందుం బిననాటనే యవుగ! నీతారామచంద్రప్రభూ! 48

మ. కృతువుం గావనా? ధర్మకర్మరతి ముఖ్యం బంచుఁ జాటంగఁద
 త్పత్రిపక్షాసురపంక్తిఁ గూలిచి, నిరాతంకంబుఁ గావించి, సా
 ధుతతిస్తోత్రము లంది మించుచు నవహా! దుర్మాగ్గనిర్మూలనో
 ద్యుతపీఠాసమభారభాగ్జ్వావి నీతారామచంద్రప్రభూ! 49

మ. కలుకా తాయయె నీదుపద్రీజము సోఁకొనుంపరీతమై
 వలె న్నాయురె! నేఁడు మానిలయముం బట్టాభిరామోన్నతి
 న్గణింపం దొరఁగొన్న నీనియతిఁ బల్కన్ద్రై? పుత్రుణ్ణన
 త్పరిపాకం బిదిగాక నిక్కముగ నీతారామచంద్రప్రభూ! 50

మ. శివమాదామణియె, పవిత్రుఁ డయి, వాసింగన్న చంద్రుం డవహా!
 భవదాఖ్యాకలన న్విరాజిలెడు నన్వర్థాభిధానంబుతో;
 నపునాఁ ద్వత్కరుణాసుధాలతాఁడి దోఁగాడంగ గంధాయియున్
 భవతా బేక్షణయై యెసంగఁగడ! నీతారామచంద్రప్రభూ! 51

మ. జనకుం డుంకుడవెట్టుశంకరమహానాపంబు ము న్నవించి, మీ
 జనకుండు, స్థననుల్, వసిష్ఠుండును, విశ్వామిత్రుండుం డక్క న
 న్మనులు, న్నాభప్రసాదం జెలంగఁగ తాత్పర్యంబుబింబానన్, నీ
 తను జేఁబట్టితి వా! నీమహిమ! నీతారామచంద్రప్రభూ! 52

మ. దురహంకారము చెల్ల దన్నియెడలకఁ గ్రుంగుం దుదికొ, భాగ్యవుం
 దురతోశంబున ని న్నెదిగ్భయను జిత్తోడోకము న్నాని తా
 నరుగండొక్కొ స్వపంచుకుం డగుచుఁ; గృత్యాకృత్యముల్ నేరము
 న్నద మీ మోసము దాట నెవ్వరికి? నీతారామచంద్రప్రభూ! 53

మ. పరమం జ్ఞానము స్వార్థము న్విడిచి విశ్వకోయముం గోరు; తి
 వ్వరమోక్షేమ యవ్వసిష్ఠుడు భవత్పాదీక స్వరాజ్యాభిషే
 కరతిం గట్టివకలకణంబున మహోద్ధాఢులుగాఁ దోచు; ని
 ధనజి న్నియవతార మిందులక నీతారామచంద్రప్రభూ!

54

మ. శతవృత్తిన్ నృపనామధారులు పృజాస్వాతంత్ర్యము న్మావఁగా
 హతముం బూనిరి; సామ్యవాది వగునీ వాదోష్ఠ్యము వ్యాపి, చి
 న్మతముల్ నిల్పి, పృజాప్రభుత్వవిజయాన్నాయాంచితోడ్పొంథ స
 త్పనానందము నింపు మెల్లెడల నీతారామచంద్రప్రభూ!

55

మ. అకలంకం బగుసోదరత్వ మది మీయందే నిరూఢమ్ము, కా
 నకు ని న్నంపినయా మెనందమున కానందమ్ము సంధిల్లఁ బా
 దుక లీ విచ్చితి, వాతఁడుం గొలిచె నీతోనే జగం బందు, నొం
 దక భోగమ్ములు భక్తవర్యుఁ డయి నీతారామచంద్రప్రభూ!

56

మ. అడవుల్, కొండలు మెట్టి నీచరణద్వియాంభోజముల్ నైచె రా
 యిడి, కత్తావులకంటె నాహ్లాదియె తా నిక్కట్లు నేఁ డెవ్విధిన్
 బడుచున్నన్ మృదు వొర! యప్పడవైనక సాటి గావండునే?
 తడ వేలా? యిటు నింకఁ గా ల్పిలుపు నీతారామచంద్రప్రభూ!

57

మ. వనవాసుంబున కేఁగునప్పుడు భరవ్యాజుండు కండంబులే
 తన నీ కిచ్చె, నమోద్భృత నృరలునో దిశ్యంబుగా విందులన్
 దనిపెక; నీ వపు డిప్పు డొక్కడ వఘోరమాత్రమే భిన్న; మి
 త్తను వెత్తం గల ఁట్టిభేదములె నీతారామచంద్రప్రభూ!

58

మ. తనకర్మమ్ము భుజింపకుంక నెవరుం దప్పించుకొలేరు నీ
 ఘనచారిత్రిమె సాక్షి దీని కయినక గాసిం బడంజాల కి
 ట్లనుబాపించెద నిన్నుఁ బొందినను నా కాకర్మసూత్రంబో? దం
 దన యి ట్లేటికి? బోవ రాగదశ నీతారామచంద్రప్రభూ!

59

మ. పృజ నారాధనసేయు టన్న మిగులక రంజిల్లు నాబుద్ధి, నన్
 ఋజమాగ్ధంబునఁ ద్రిప్ప నెంచినను చేర్చిం గూర్పు భోగంబులక;
 స్నజనక్రీడుయె నీహుశున్నము; తత్సద్ధర్మముక నిల్వఁగాఁ
 ద్యజియింపక దొరఁకొంటి వన్నయును సీతారామచంద్రప్రభూ! 80

మ. పృజుతోద్యోగమునక దనూసననుఁపాగింబు లర్పించి త
 త్పృగివాకారు నినున్ భజింప నఱచేత న్ముక్తి చేకూరు; రా
 వణనిన్ దాఁకి జటాయు వాక్షితిజఁ గావక నీకునై పూని త్వ
 గ్గజుతిం బొంది తరింపలేదె మును? సీతారామచంద్రప్రభూ! 81

మ. భ్రమ మున్ హేమమృగంబు నిన్బలె ననుక బల్బాచులం దెత్తెడుక
 శ్రమ లిం కేను సహింపలేను విమలజ్ఞానేషువుక నాకు వే
 గముగా నిచ్చిన దానిఁ ద్రొంచి కడు వేడ్కం బొందుచున్ నిన్ను డెం
 దమునం గొల్వఁగ నోపుదుం బిదప సీతారామచంద్రప్రభూ! 82

మ. సతము నోహవనంబునం దిరుగు, చాకాకాఖల స్నాఁక, చు
 ధతిమై జవ్వని గబ్బిగుబ్బకవపై దాట నివ్వజ్ఞంభించు నా
 మతి యన్తోఁటిని నీదువాహనముగక బన్నించి మన్నింపు మున్
 దతలాంగూలిబలమ్ము నేలవొకా? సీతారామచంద్రప్రభూ! 83

మ. సరదార్లె నినుఁ గొల్తు రం చునున వాత్సల్యంబున న్మాదు పే
 దఱికంబుం బెడఁబాపి, భాగ్యమును బొందంజేయు మోయయ్య! నీ
 సరివాఁ డౌటకెకాదె కోఁటికి భవిష్యద్భ్రష్టాచటంబు న
 త్వరతం గూర్చుంగనుంటి వర్మిని సీతారామచంద్రప్రభూ! 84

మ. హనుమంతు న్నరె నీపదాబ్జయుగలి స్త్రుంబులం బూసుచుం,
 గనుదోయిం దమి నడ్డుకొంచు, మఱి వత్సస్సీమ నానించి, త
 ద్భవసారభ్యముఁ గోరి, నాకిరము మీఁదం దాల్చి హర్షంబుతోఁ
 కనక న్నా కొనగూడు టింకెపుడో? సీతారామచంద్రప్రభూ! 85

మ. అనుసంధించితి వక్కునందు భవదీయశ్రీభుజద్వంద్వ మ
త్యనురాగమునఁ జాఁపి, జ్ఞానమును, సౌఖ్యంబుం బ్రసాదించితిం
గొనుమంచుం బసమాననూనని బళా! కొండాటకు న్మన్ని యా
తని జన్మం బది యీసుఁ గొల్పఁగొకొ? సీతారామచంద్రప్రభూ! 66

మ. హనుమద్భక్తుని భూమిజారమణి మాయానన్నిధిం జేర్చి చెం
తను దత్తైవత్ముండ నీవు సాక్షి వగుమం గన్గొంచు నద్వైతబో
ధన మాయంబికచేత నాతనికి మోడం బొప్పఁ జేయించి యా
తని ధన్యాత్మునిఁ జేసి తీవు మును సీతారామచంద్రప్రభూ! 67

మ. రిపు లొందించుచు నున్న పాద లెక నైకింపంగలే, నీవు ము
న్విసినావాసమునందు నొంకనమహాపిత, న్నల్లె న్నించి య
త్యపహస్యములపా లానర్చుమ మనీయందైన జన్మంబు; మ
త్త్రున నీనత్కృప లేక యెట్లుగలు? సీతారామచంద్రప్రభూ! 68

మ. తనుసౌధం బగు లాగ్గు రిందియగునద్యుగప్రదేశాల పెం
టను వేవేగమ సొచ్చి జ్ఞాన మునుత్పజ్జోయి మాయావటం
బున నాచాచున చేసి; రాత్తుకు నహో! మోసం బిఁ కెట్లోమెదో?
ధనురాచార్యుని నిన్నుఁ జేరినని సీతారామచంద్రప్రభూ! 69

మ. “ఫలముల్ గొమ్మివె యాగభోక్త నగునోస్వామి! భవత్ప్రీతిగాఁ
బలుపాటుల్ పడి తెన్ని యిచ్చితఁ, దరింపం గంటి దత్త్వంబునం
గలయంగా నెలవా?” యటన్న శబరిం గైవల్య మొందించవే!
తలఁతు న్నా కొనగూర్పు మాసుఖము సీతారామచంద్రప్రభూ! 70

మ. అల సుగ్రీవున, కర్పిభీషణున కారా! రాజ్యముం గట్టి తీ
వెలమి న్మత్తునధుం బొనర్చుటకు నెంతే ముందుగా; నీకు ని
ర్మలధర్మంబున నెంత పట్టుండల! నీమాహాత్మ్య మే మందు! భూ
తలమం దిట్టిది యెన్నఁచే గలచె? సీతారామచంద్రప్రభూ! 71

మ. ఉడుతం బోలిన యల్పజీవి నగు నాయున్యోగ మీక్షించి, ము
న్నడరక దానిమెయిన్ సువర్ణముగఁ జేయఁ జాలఁగొన్నట్లే యి
య్యెడ నాయజ్ఞమునందు నాశవము నెంతేనికొ సువర్ణస్ఫుర
త్తడిదుద్దీప్తిఁ జెలంగఁ జేయఁగదె నీతారామచంద్రప్రభుః! 72

మ. శిలన్నీటను దేల్చె, గోతులకు నుష్ణీపంబులం గూర్చు, ది
వ్యులసంబోధముఁ జెట్టలం దుడుతలం గాఢభవించెనె నీ
యలఘుపాస్రీసశక్తి, యట్టి దిశ నాపాస్రీభము న్నాఢు చి
త్కలితానంద మెలర్పఁజేయదొకొ? నీతారామచంద్రప్రభుః! 73

మ. కడలి నీకడకంటిచూడ్కికొన కుగ్రస్ఫూర్తి రావించి, మృ
క్కడిమా రావణుఁ దురించి భూమితనయం గైకొంటి; వడ్డంకి యె
క్కడ నీదీక్ష కహా! మహాత్ముప్రసాదా గా సర్వసిద్ధంబు, లా
తఁడె స్వాంతత్యోపరాయణుండుగద! నీతారామచంద్రప్రభుః! 74

మ. కృప నీ కెప్పుడు వచ్చునో యని నిరీక్షింతు న్నదా, నీవు మున్
రపుసోదర్యని నవ్యభీషణునిఁ గూర్చి బోయిచుటకొ; నన్ను నిం
కిపుడేనిం గృపఁ జూడ వేమిటికొ యిస్సీ! నిన్ను మ్రొక్కంగ హ
స్తప్రటంబుల్ తెగఁగోయఁగావలదు నీతారామచంద్రప్రభుః! 75

మ. నెన రీ పూన శిరీషపేళల మొహా! నీమానసం బద్ధి మా
కనుకూలించునుగాక! శత్రువులపై సత్యాగ్రహం బీవు చెం
దిన వజ్రప్రతిమాన మార! యది మద్విద్యేషులం బొంది త
ద్భునగర్వంబు నడంపుఁగాక యింక! నీతారామచంద్రప్రభుః! 76

మ. పటుసంకల్పబలంబె యున్న నొనరింప న్వచ్చు శిఖ్రింబ యెం
తటికార్యంబులనైన నిట్టై, లనయంత న్వచ్చు సాహాయ్య ము
ద్భుటమై; సత్క్రియలోన నీకళలు స్పృహగూర్చి నుంట స్మహా
త్కటవిభాతకి మూల మా నదియె నీతారామచంద్రప్రభుః! 77

మ. ఫలితంబుల్ భవదర్శితంబు లగుచోఁ బ్రార్థనమృగతుల్
విలసిల్లున్ జయలక్ష్మీ నొంది మహిజానేణిం గలాపంబుగా
లలి సంధింపఁగ మత్ప్రియత్న సుమహావ్యంబు న్నవమృచితీన్
దళుకుల్ గుల్కెడు నీదుపాదముల సీతారామచంద్రప్రభూ! 78

మ. పృథివిన్ స్వోదరపోషణార్థినయి వారి స్వీరి నర్థింపఁగన్
వృధగాఁ గుమ్మరుమంట నీభజన నే నింటే నొనర్పం గటా!
ప్రథితపాక్రిక్తమామకీనసుకృతపాగ్లభ్య మి వెంచి స
త్పరముం జేర్చవె కూర్చి న న్మనిచి సీతారామచంద్రప్రభూ! 79

మ. తనువే ముఖ్యము ధర్మసాధనకుఁ గాదా? కావునకా దానిఁ జెం
చనె భాగ్యమృత నెల్ల నిమ్ము; లోలుత న్నారూఢ్యముం జెంది మీఁ
దను సాయుజ్యము నందెడ నిజముగాఁ దత్త్వార్థ మ్మై ననే
తనరారుకా శ్రుతికాసనం బిదియె సీతారామచంద్రప్రభూ! 80

మ. ఎఱుఁగ నేని హసౌఖ్య మొందుటకు ని నేమేమి వాంఛించుటో
కొఱఁతల్ దీఱవు, బాధ తగ్గ, దొరులం గోరంగ నాస్తిత్వమే
పారయున్ చీ! వృధ యయ్యె నాబ్రతుకు; నన్నోపించ నే వ్రండఁ చే
దటికం బొందు టి దేటిపాపమొకొ? సీతారామచంద్రప్రభూ! 81

మ. మతి నిన్ ధ్యాన మొనర్ప, వాక్కులు నుతింపం, బాణు లర్పింప, మ
చ్చులియుగ్మంబు భవత్కథల్ విసఁగ, నక్షల్ నిన్నుఁ జూడంగ ధ
న్యత నొందుంగద యింక నేమిటికి నన్యగ్రంథపారాయణో
ద్యతవిభ్రాంతి? తొలంగఁజేయు మది సీతారామచంద్రప్రభూ! 82

మ. నది వాద్ధీన్, లత వృక్షము, న్నతి పతి స్వాపిందునట్టియల్ భవ
త్పదపంకజములందె నామదిని నిల్వంజేయమా నిన్నె వేఁ
డెద భక్తావనదీక్షితుండ చగుటన్ డెందమునన్; “వాంఛితా
ర్థః సాం సాహ నిరంతర” మ్మనుచు సీతారామచంద్రప్రభూ! 83

మ. కఠినం బయ్యె దరిద్రజీవితము లోకం బందు నేఁ డక్కటా!
జకరాపూర్తికి భుక్తి, ధారణకు వస్త్రం దీపయిం గూర్చి ని
ర్లుతస్వాంతులె పారు వైచలయుటన్ రూపించి, దీపించి త్వ
ద్ధవదిత్వము నిల్పుకోఁలయు నీతారామచంద్రప్రభుఁ! 84

మ. పృథివీ బూనితి వాఁ! ధర్మమును సంరక్షింప; నేఁడేమొ త
త్పృథివీం జూపవు, మొట్టల న్విసవ, చేరందీయ వీదీసుల
న్వృత మేమైనది? దుష్టసంఘము న దుర్వారంబుగా రెచ్చె ను
ద్ధతిమై, నానిని ద్రుంప వేయితి? నీతారామచంద్రప్రభుఁ! 85

మ. మరలన్నిల్పంగ రామరాజ్యమహిమ స్మాయాంధ్రరత్నంబులం
బురికొల్పంగదె రామదండుగను సంపూర్ణాపపర్ణాస్తి కు
ద్ధరదీక్షం బనినేయ; మున్నిటనె నీకోశ్యక్తిమై రాక్షసో
త్కరముం గూల్చె? మన్వవే ఋషుల? నీతారామచంద్రప్రభుఁ! 86

మ. పరదాస్యాసవఘూర్ణితార్యజనతాస్వాతంత్ర్యతల్లోన్మతీన్
బరిరక్షించుకొన న్నమర్థతను నాపాదించవే, నీవె మా
శర; ణిం కెట్లు లనుగ్రహించెదవా? మాసంపార్థనల్ విందు; నీ
దరికిం జేరినమమ్ము వీడకుమ నీతారామచంద్రప్రభుఁ! 87

మ. అధికారుల్ పరదాస్యమత్తు లయి మర్త్యకేరి నొప్పించి తా
మధికారుల్గ జరించుచుందు రిది సహ్యం బెట్లు లా? నీమహా
కథ యివ్వారి కెదేవిధంబుగ నెఱుంగంజేసి వారి న్భవ
త్ప్రతిధితారాధనదీక్షులం జలుపు నీతారామచంద్రప్రభుఁ! 88

మ. వ్యసనోగ్రాహివిషపరిమత్తతఁ బ్రజావ్రాతమ్ము మూర్ఖ స్మృతిం
గి సమాజ్ఞ నివడవాడి కొట్టుకొనెనున్ ఓపరింబ పోవ న్నమం
జస మా; మాంత్రికమాలి వీ, విటు లుచేక్షం జేసిన స్మృద సు
తప మే మున్నది నీకు? కెప్పుడె నీతారామచంద్రప్రభుఁ! 89

మ. ఇటు న న్నగ్నిపరీక్ష నేయటను నే నేపాటివాడ, న్నహిం
చుటను జాలను, నీవు నీసహాయుడం జూపించువేమంటు
నెటులే నిందుక నాపయి న్నెఱపి నా కీజన్మమఖమ్ము నిం
తటితోనైనను బూర్తి నేయగదె నీతారామచంద్రప్రభూ! 90

మ. పరివార మ్మునుజుల్, గృహమ్ము తను వా, భాగ్యోపభోగ మ్మె ని
ర్భరపూజావిధి, సత్సమాధి యగు నిద్రాముద్ర, వాక్కుల్ స్తుతుల్,
తిరుగం బూనుటయే ప్రకక్షిణము, చింతింపంగ నీ వాత్మ వి
త్తతి నేడ జేయుపయల్ త్వదర్చనమె నీతారామచంద్రప్రభూ! 91

మ. తట మంభోహృత్తు, డద్వగుండు తరు, వుద్వద్వృష్టిభీతుండు ముం
దటిగేహం, బర్హుల్ గృహిన్, బర్భుని దీవశ్రేణి, శీతాస్తలు
త్కటవహ్నిం, దివిరాకులుల్ నినియ నొంద వ్హర్ష మెం తబ్బు నం
తటిమోదం బిడు మాతృ నిన్దొలుతు నీతారామచంద్రప్రభూ! 92

మ. సరనీజాకరము స్మరాళము, రంఁ జక్రింబులు, న్నాకొ
త్కర మబ్ధంబు, శశి న్జకోరములు నాకాంక్షించు లీల స్మదం
తరముం జిత్పథమృగ్యకేవలసుఖానందప్రదం జైనత్వ
ద్వరపాదాబ్జయుగంబుఁ గోరజెని నీతారామచంద్రప్రభూ! 93

మ. వనజాతావుఁ డొకండె తా క్షీనినభోవ్యాప్తాంధకారం బడం
చునెడం, గోటివిభాకగోజ్జ్వలుడ వామం దోచు నీకెంత న
న్ననయంబుం గిటికొన్ లెమం డెడపు టన్నా! నుపసన్నం కైజై
దనరంజేయనె నన్ను నిర్వ్యమును నీతారామచంద్రప్రభూ! 94

మ. పటుగాంభీర్య మగడ్డ, ధైర్యము మహాస్రాకార, ముష్కర్ణుణ
చ్చట పైన్యంబు, హృషీకముల్ గణులు, విజ్ఞానంబు సానుగ్రి, హృ
త్పుటదుర్గంబున; కందు నీవు సతితో భోగంబులం బొందు చు
త్కటహర్షంబును నాకుఁ గూర్చగదె నీతారామచంద్రప్రభూ! 95

మ. నీను ధ్యానించుచు, నీపదాజ్ఞయుగమున్ నిత్యంబు నేకించుచున్
నినుఁ బ్రార్థించుచు, నీ జెది క్కనుచుఁ దండ్రీ! నమ్మి నీ
మృతమందున్; నను నీ యపారకరుణ నృన్నించుచున్ సౌఖ్య
ధనమున్ నాను ననుగ్రహింపఁగదె నీతారామచంద్రప్రభు! 98

మ. తతసారూప్యము నీసమన్ననను, ద్వత్సామిప్యమున్ నీదు సంత
స్తుతి, సాలోక్యము నీదుభక్తతతితో సాంపాదునద్దోష్టి, నూ
జ్జితసాయుజ్యము నీదుధ్యానమునఁ దండ్రీ! పాండియుంటన్ గృతా
ర్థత నే నందితి నిర్భయంబున నె నీతారామచంద్రప్రభు! 97

మ. తరలోభాదిగుణాలిచే నొరులైత్తంబుల్ పొరింపంగ మ
న్మతి యెన్ తస్కరి యద్ధనాధిపతధావంబుల్ ప్రనేషంఁగు
త్సితమార్గంబులఁ బట్టి పోయెడు; నెటుల్ శిక్షించువో దీనిఁ ద్వ
త్పరభక్త? సత్సర్వుమాళి వీవుగద! నీతారామచంద్రప్రభు! 98

మ. అధికాశాప్లవ, దుష్టభూపతులగేహద్వ్యా దేశంబులన్
వ్యథ లొందించుచుఁ జాపుపుట్టువుల నూటాడించుసంసారమున్
విధివారిల్ దప్ప నటించు మానుపవో నన్ వేంధింప కింకైనఁ ద్వ
త్పథముం జేరుపవయ్య మ్రొక్కెదను నీతారామచంద్రప్రభు! 99

మ. వెలినో, యింటనో, నీటనో, గుహనో, పృథ్వీభృచ్చిరంబందో, కా
నలనో యెందో తపింప నేమి యగు? డెందం బెప్పుడున్ నీపదం
బుల నెవ్వఁడు లగించునో యతఁడె యొప్పున్ దివ్యయోగిండుఁడై
తలఁపంగా గుఖి వాఁడె సత్యముగ నీతారామచంద్రప్రభు! 100

మ. తెలియంజాలక నీగుణం బొరుల నెంతే దేవురించున్ జడుం
డల శుక్తి రజతంబుగా, మణిగఁ గాచాశ్రమంబు, బిష్టోదకం
బుల షీరంబుగ, నెండమావుల జలంబుల్ గాఁగ భావించి యు
త్తలపాటుం గనునట్లే తత్తజీవి నీతారామచంద్రప్రభు! 101

మ. వటువో, గేస్తా, వనఘండో, జటియో యెవ్వారై నఁ గానిమ్ము ము
 చ్చుటగా నీకు స్వచిత్త పద్మ మిడినకా సంసారభారంపులం
 పట యవ్వనికిఁ గాకయుండునటు మోపంబూని నీ విత్తువు
 త్కటసౌఖ్యంబు నజస్రముం గరుణ సీతారామచంద్రప్రభూ! 102

మ. పనులన్, కైలములన్ జనుండు జడుడై వర్తించెడుం బూజనే
 య నినుం బూవుల సేకరించుట కహో! స్వాత్మారవిందమ్ము నీ
 కొనరం దా నిడి సుస్థిరంబుగను నీయొద్దక నిలక లేడు వం
 తను గొట్లాడుచునుండు మాటికిని సీతారామచంద్రప్రభూ! 103

మ. ప్రభు వీ వౌటనె దీనబాంధవుడ వై భాసిల్లుచున్నావు, దై
 న్యభృతాంతఃకరణుండ నేను, మనబాంధవ్యంబు భవ్యంబు; నా
 కభయం బిచ్చి దొసంగులన్ సయించు టయ్యా! బంధమర్యాద; త
 త్ప్రభవానందము నా కొసంగు మిక సీతారామచంద్రప్రభూ! 104

మ. కపినీ దానికిశోర మూనెడుగోన్ గాఢంపునదృక్తి ని
 న్నెపుడుం గైకొని వీడకుంటి; నిటువై నీవే కృపన్ నన్ బిడా
 లపుడింభంబువిధాన సాకవలె, నీలా గీ వుపేక్షించి హా!
 తపనం బందునఁ దోవువొక్కొ నను సీతారామచంద్రప్రభూ! 105

మ. ఫలసంసిద్ధికి దేవురించుచు నహంభావమ్ముతోఁ గర్మముల్
 నలుపన్ మోసముగాక తప్ప, దిది నిష్కామక్రియాధూర్వహుం
 డల సామిరి సహించునే? యెరియఁజేయన్ లేదె లంకాపురిన్?
 దలఁగం గీడు భవత్సపర్యలను సీతారామచంద్రప్రభూ! 106

మ. తఱుకుల్ గుక్కెడు తారహారమును సీతాదేవి మున్నీయ, నం
 దాలయంబోవడు నీడు తత్త్వ మని తా నొల్లంగఁబో, కింత లిం
 తలుగోఁ ద్రొంపఁడె వాయునందనుడు? సత్కారమ్ము సుస్థాయియై
 తలఁపుం దన్నకయున్నచో వృథయై సీతారామచంద్రప్రభూ! 107

మ. అనువర్తించును సాంజనేయుఁ డభిభృత్యత్యమ్ముఁ జూపింప, నీ
తను వాచాంకమునందు లాలనల మధ్యతీర్చి నొందించు నీ
ఘనతత్త్వకృతి నేనె యంచు నెఱుంగంగానేర్తు నద్వైతత
త్త్వనిరూఢాత్ముఁడ నాటఁ దీర్థకృప నీతాగామచంద్రప్రభా! 108

మ. ప్రిజ దేవుండ చటంచు నెందనుక నిస్సావించు నద్వైత
త్త్వజయశ్రీ విలసిల్లు నందనుక మన్మలేశదానోల్లస
త్సజనేందిదిరకందళోత్కరము సంతుష్టాత్మతేజ మించుఁగా
త! జగన్మాన్యగనజ్ఞతోత్సుకత నీతాగామచంద్రప్రభా! 109

ఓం శాంతి శాంతి శాంతి

కా. “అంకం డీక్షిగుఁ డెందు సంస్కరణమాయాన్వతి? వమ్యయ్యే శే
 పంకోపేనవిధమ్మ మున్నె; యిటుపై స్వాతంత్ర్యత్వమ్మ న
 స్తుంకార మ్మొనరించుటే శుభద” మంచుక సత్యమందెల్లు ఖా
 కింకోటావన! హేమకైలభననా! శ్రీసత్యనారాయణా!

చ. పలునుడు లేల? నాడు ప్రతిపద్యము కాసనరాజమేనుమా,
 ఫలకము నిర్మలం బగుచుభాసిలు మానవజాతిజిహ్వయే;
 లలితరసప్రసంగతిఁ జెలంగు జగమ్మనయందు నద్ది; చు
 క్కలగుమి మిరిట నెందనుకఁ గ్రాలునో యందనుకఁ వెలుంగుచుక

అంబ శివశివ

అంబ శివశివ